

Del Dibuix

Si ens aturem a observar la vertiginosa evolució que des de principis de segle fins ara ha acusat la pràctica artística, és indubtable que haurem de tenir en compte, a més dels aspectes teòrico-ideològics, també les qüestions materials, potser fruit dels anteriors. A part del tema formal, hom ha de pensar en l'evolució i canvis pel que fa als materials i suports emprats en l'expressió artística. I és aquí on hem d'incloure el tema del dibuix.

Partint d'una concepció originària del dibuix sobre paper entès com a esbós o croquis, per tant, esborrany infim d'una ulterior tela, obra d'art, ha calgut una intensa transformació per arribar a l'estat actual, que considera el dibuix com un llenguatge autònom respecte a l'obra pintada o esculpida, i a les quals s'equipara en categoria i «valor». El dibuix ja no serveix com a esbós que hom llença un cop conclosa l'obra «major», sinó que és -de per si- un procediment que requereix, per tant, una concepció i una realització diferents i pròpies, separat de la resta de procediments. Si parlem de pintura, escultural o gravat, també ho fem del dibuix com a tècnica i com a estètica. Com a tal, aquest procediment té el seu propi llenguatge, basat en un codi que el diferencia, posem per cas, de l'obra gràfica o d'un simple esbós.

Quan hom parla de dibuix, tampoc es pensa en quatre gargots fets amb llapis damunt d'un tros de paper qualsevol.

A hores d'ara, el dibuix ha incorporat totes les troballes i recerques fetes en altres àmbits artístics. Des de la recuperació de tota mena de papers sobre els quals treballar, fins l'ús de llapis i pinzells diversos, acabant amb l'adhesió d'altres elements com a síntesi dels collage. No hem d'oblidar, d'altra banda, que justament la gènesi dels collage foren els papers collés dels cubistes. Al nostre país, la tradició del dibuix és llarga i abundosa. Si no parlem dels grans il·lustradors, dibuixants i caricaturistes de principis de segle, aquesta pràctica entre els nostres artistes contemporanis és ben extesa: Miró, Tàpies, Rafols Casamada, Hernández Pizjuan, Ponç, Guinovart, Viladecans i una inacabable llista, han fet de l'obra sobre paper i del dibuix un esplèndid paradigma del que es pot dir i pensar sobre aquesta tècnica.

Tot això ve a compte de la interessant exposició que el Servei d'Arts Plàstiques de la Generalitat presenta en el Museu de Granollers: el XXI Premi de Dibuix Joan Miró, les obres del qual pertanyen a la col·lecció de la Fundació Miró. Aquesta selecció presenta un nombre molt representatiu, qualitativament, de la participació en el Premi de l'any 82, la darrera convocatòria, i inclou, també, una selecció d'obres guanyadores ens anys anteriors.

Una exposició com aquesta, de felicitat, és de les que serveixen per a pendre el pols a un tema determini. I aquesta ha pretès de donar una visió global del dibuix incloent-hi una pluralitat de tècniques i de tendències, i així queda per a l'espectador la llibertat d'escollir.

Jo destacaria, de la participació més nostrada, els dibuixos de Sindria Segura, que fa honor al seu cognom, amb aquesta imatgeria bovina a la qual ens ha acostumat; de Rosa Rabassa, on la simplicitat delata profunditats; de Francesc Llopis i els seus «tinglados» del port; de Lluís Pera, on un rar tractament plàstic provoca un lirisme inquietant, i d'Enric Mauri, en el qual la hipervaloració del material despulat evoca alguna peça del Beuys «primitiu», esdevenint, potser, la peça més sorprenent de la mostra.

Manel CLOT

Erica Norimar en la III sessió del cicle "Ara, jazz"

Divendres que vé, dia 22, en el Cercle Cultural de La Caixa, els entusiastes del jazz tenim una cita que no ens podem perdre: l'actuació d'Erica Norimar.

Nascuda a Parto Alegre, al sud de Brasil, Erica comença, ja molt petita, de cantar en programes infantils a la ràdio. Més tard, ja cantarà professionalment en diferents grups. Alhora, actua en programes de ràdio i televisió. També fa teatre, i totes les seves actuacions seran com a cantant, ballarina i actriu. Participa en Festivals de música i li atorguen diferents premis a la interpretació.

Per tal de desenvolupar les seves possibilitats artístiques i professionals, Erica es trasllada a Rio de Janeiro, on grava el seu primer elepè i uns quants senzills.

Amb un contracte a Barcelona, Erica comença a l'Estat Espanyol la seva carrera europea amb el grup «Brasil Aquarius». Graven un àlbum. Quan el contracte s'acaba, el grup es dissol però Erica es queda a l'Estat Espanyol sol·licitada pels millors grups i música de Jazz, com ara: Tete Montoliu, Lou Benet, Art Farmer, Jordi Sabatés (amb el qual col·labora en un elepè), Juan Carlos Calderón, Pedro Iturrialde, Slide Hampton, entre altres.

Invitada pel guitarrista brasiler, Chiquinho, es trasllada a París. Graven un elepè i presenten el seu espectacle al Palais des Arts de París, així com en moltes altres ciutats europees.

És important remarcar que Erica s'expressa correctament en quatre idiomes: Espanyol, Anglès, Francès i Portuguès.

Estimulada per Art Farmer, Erica actua a New York, en el club brasiler «Cachaça» i col·labora amb Deodato en el seu àlbum «Love Island».

Quan retorna a Europa, actua una temporada al «New London Theatre» (Londres), amb la pianista-cantant brasiler Tania Maria i altres músics.

Últimament han estat editats dos senzills: el primer per R.C.A. (França) i ella n'és l'autora de dues cançons: «Babaya» i «Twin Suol»; el segon per Philips (Holanda), amb la creació seva de «Chattanooga Choo» i «Sabia».

Erica va escriure la lletra per a una cançó de Michel Legrand, banda sonora de la pel·lícula americana «Your ticket is no longer valid», i també per el tema de la pel·lícula francesa «Salud, j'arrive» (àlbum per R.C.A.).

Altres actuacions: Maona (Montecarlo); Lido, Bilboquet, Via Brasil, Pavillon Baltard, Méridien, Pettit Oppotun, Jazz Unité (Paris); Hot theatre, Carrouzelzaal, al Congresgebouw, Peppijn (La Haya); Nick Voolebrecht Jazz Cafe (Laren); Sonesta Hotel (Amsterdam); Theatre Triomphe, Luigi's, Bistrot (Puerto Principe-Haiti); Whisky Jazz, Yeatro Martín (Madrid); Jazz Cava, Satchmo, Zeleste i Nit pal (Clermont Ferrand); Hotel du Palais (Biarritz); etc...

Erica participa al North Sea Jazz Festival '81, entre artistes com Sarah Vaughn Oscar Peterson, Herbie Hancock, Monty Alexander, Al Jarreau, Ron Carter i molts altres. També participa en el Nyon Festival '81. En ambdós festivals obté crítiques positives.

Discografia:

Erica Norimar (Continental Brasil)- Brasil Aquarius (Ariola/Espanya)- Ocells del més enllà (J. Sabatés/Edigsa/Barcelona)- Erica-Chiquinho et les show-Rio (Sonopresse/França)- Love Island (Deodato/Wagner Bros/USA)- Salut, j'arrive (Ciné music/RCA/França)- Erica Norimar- «O Sonho» (Continental/Brasil)- Erica Norimar (Continental/Brasil)- Erica Norimar (Continental/Brasil)- Erica Norimar (Continental/Brasil)- Erica Norimar (Paul Beuscher/Garance/RCA/França)- Erica Norimar (Philips/Holanda).

